

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXIV. (18)

No. (štev.) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

28. oktobra 1965

Komunizem v ZDA

Precej pozneje kakor drugi narodi pa vendar, so tudi ZDA prišle na vrsto. Komunizem se je zagrizel v njihove notranje probleme in jih začel odvajati na svoj mlin. Mislimo, da je navčno tlačiti glavo v pesek in pripisovati npr. izgredne črncev izključno rasnemu problemu. Rasni problem, na žalost, obstaja v najmočnejši demokraciji na svetu in ga le-ta rešuje, čeprav po demokratsko počasi, vendar je komunistična roka posegla vmes, kar je povsem razvidno iz načina izvedbe izgredov. Kakor povsod drugje, tako tudi v ZDA koristnih budal ne primanjkuje.

Najnovejši dokaz za to so desetisoči demonstrantov proti vojni proti komunistom v Vietnamu. Pred petnajstimi leti, ob korejski vojni, ki je izbruhnila komaj pet let po koncu druge svetovne vojne in bi bilo pričakovati, da je temu glavni vzrok poudarjanje vojskovanja, ameriški komunisti niso mogli organizirati najmanjšega odpora proti vojni. Nasprotno, s silnim ogorčenjem je ameriški narod sprejel novico o Trumanovi odstavitvi generala MacArthurja, ki je hotel vojno — ne končati, pač pa razširiti proti rdeči Kitajski. Takrat Amerikancem ni bilo mar žrtv proti komunističnemu sovražniku.

Danes so razmere znotraj ZDA zaradi omahljive ameriške politike do komunizma, močno drugačne. Menimo, da je temu glavni vzrok poudarjanje izključno gospodarskega tekmovanja med svobodnim in komunističnim svetom. V tem pogledu je svobodni svet močno zapadel komunističnemu gledanju na razvoj zgodovine: vsemu da je podlaga gospodarstvo. Gre pa, nasprotno, za človeka, ne za gospodarstvo. O tem je pa premalo govora.

ZDA so se v Vietnamu zapletle v gverilsko vojno, kateri je težko predvidevati konec. Med drugo svetovno vojno ves nacistični in fašistični diktatorski policijski aparat ni mogel zatreči gverile v nobeni zasedeni državi. Samo domače protigverilske edinice, kakor se je to zgodilo na slovenskih tleh, kjer so komunisti vsilili državljansko vojno, so mogle zatreči komunistično gverilo, toda ne v prid nacističnemu okupatorju, pač pa sebi in slovenskemu narodu. Isto se je zgodilo npr. tudi v Srbiji. V obeh primerih so bile protikomunistične edinice prežete načelnega nasprotovanja komunizmu in jim je bil zato uspeh zagotovljen. Komunisti so v vsakem narodu, v vsaki državi na svetu vedno v manjšini.

Toda, če nekomunistični del naroda ni prepričan v svoj uspeh ali nima svojega cilja, potem je njega rešitev težka, kakor to ugotavljajo Amerikanci v Vietnamu. In ker v Vietnamu ne gre samo za rešitev južnega Vietnama pred komunizmom, pač pa za vso jugoazijsko Azijo, Indonezijo, Avstralijo in Novo Zelandijo, je ta problem za Amerikance resnično resen in težak, zlasti, ker skoro ves svobodni svet le od njih pričakuje vsaj vojaške odločitve. In še: kakor je ves ameriški državni propagandni aparat prešel Amerikance proti nacizmu in fašizmu, tako da se še tako težkih žrtv niso ustrašili, pa je že od Stalinske smrti (1953) dalje ameriška zunanja politika stremela k dokončnemu pomirjenju s sovjeti, boječ se kitajskega ekspanzionizma v Aziji. Hruščov je bil Amerikancem prikazan kot vročekrvni dobrodušnež, s katerim je treba prijazno postopati, da ne bo delal škode. In pomagati mu je treba, da si uredi svojo sovjetsko hišo v čim večjem miru. Na komunizem kot tak so v Ameriki polagoma začeli pozabljati. Tako sovjetski kakor kitajski ekspanzivnosti Amerikanci dajejo večino nacionalni značaj, namesto komunističnega. To je silovito težka politična in ideološka napaka, ki se Amerikancem vedno bolj maščuje in jim dela vedno večje preglavice. Komunizmu je bilo v takih razmerah prav enostavno načeti ameriško družbo.

Večina demonstracij proti ameriški

NOVE ZMEDE V SANTO DOMINGU

V Santo Domingu je, kakor znano, 3. septembra t. l. po posredovanju Medameriške organizacije prevzel predsedstvo začasne vlade García Godoy. V vlado je pritegnil sodelavce, ki so deloma naklonjeni takozvanim konstitucionalistom, se pravi silam Caamaño, kateri je bil na čelu oboroženim skupinam, ki so povzročile državljansko vojno in skoro uvedle komunistični sistem po vzorcu Kube. Zato je med generali dominikanskih oboroženih sil in vlado že ves čas trajala močna napetost, zlasti še, ko so nekateri Caamaño naklonjeni ministri začeli pritiskati na García Godoya, naj nekatere generale upokoji.

Do kritičnega trenutka je prišlo, ko se je začelo splošno razoroževanje skupin, ki so se borile v državljanski vojni. Nekomunisti so orožje oddajali brez incidentov, medtem ko so Caamañove skupine po večini oddale orožje, razen majhne skupine, ki se je utrdila ob reki Ozama in še do danes orožja ni oddala. Smatrajo, da to skupino tvorijo večinoma komunisti, ki po nalogu iz Moskve in po svoji zagrizenosti nočejo priznati da so revolucijo zaigrali in da je stvar zanje zaenkrat izgubljena. Med oddajo orožja je prišlo tudi do

streljanja ter so bile ubite najmanj štiri osebe.

Da bi novemu nevarnemu razvoju napravil konec, je bil García Godoy, v sporazumu z dominikanskimi generali, prisiljen pristati na to, da so končno minuli ponedeljek oboroženi oddelki Medameriške organizacije zasedli področje, ki so ga med državljansko vojno in še sedaj držale Caamañove skupine. Zasedba se je izvršila še dokaj mirno, čeprav je z uporniške strani padlo nekaj strelcev na medameriško vojsko, ki pa niso povzročili smrtnih žrtev.

Zadnja poročila iz Dominikanske republike navajajo, da je država skoro v razsulu. Vlada je brez moči, vsepovsod stavke, politični umori, izgredi, ministri odstopajo, demonstranti zasedajo nekatera državna poslopja. Sreča v nesreči je ta, da je v državi še medameriška oborožena sila. Ta ima znova dosti posla in mora pošiljati na ulice celo tanke.

Zadnji dogodki v tej državi so nov dokaz Amerikancem, da polovičarske rešitve s komunisti niso nobene rešitve za demokratsko stran, pač pa uspehi za komuniste, da se v danem trenutku še odločneje vržejo na delo za doseg svojih ciljev.

Vojska - gospodar Indonezije

V Indoneziji ima vojska vso oblast v svojih rokah. Sukarno sicer še vedno vztraja pri ohranitvi diplomatskih in prijateljskih odnosov z rdečo Kitajsko, vendar je zaradi nasprotnega razpoloženja odločilnih generalov po mnenju opazovalcev le še vprašanje časa, ko bo Indonezija prekinila redne diplomatske stike s Pekingom.

Pred dnevi je indonezijska vojska začela velike preiskave in lov za komunisti. Antara, indonezijska častniška agencija, ki je sedaj v rokah vojske, je objavila seznam 38 organizacij, ki so bile poleg komunistične partije vpletene v ponesrečeni državni udar 1. oktobra. Vsa večja mesta na Javi in na drugih otokih je vojska v zadnjih dneh obkrožila in izvaja najstrožje preiskave vozil, ljudi in hiš. Odkrila je številna skrivna skladišča orožja in že zaprla na stotine komunistov.

Rdeča Kitajska je znova protestirala pri indonezijski vladi, da indonezijska vojska preganja kitajske državljane. V noti komunistična Kitajska trdi, da „brutalno postopanje indonezijske vojske grozi varnosti kitajskih strokovnjakov in žali njihovo dostojanstvo“. V noti Peking protestira tudi proti napadam indonezijske vojske na kitajske urade v Indoneziji, v katerih delajo kitajski strokovnjaki, ki se na

udeležbi v vietnamski vojni je bilo študentovskih. Logično je, da se je partija zagrizla v ameriško študentsko mladino. Življenska raven v ZDA je visoka, zato bi bila komunistična propaganda med delavstvom in ostalim prebivalstvom za doseg „socialnih pravic in boljšega življenja“ brezuspešna. Med študenti je najpripravnejše področje — in med znanstveniki. Eni in drugi so dovezetni za komunistične skrbno prikrite krilatice o „miru“, „samoodločbi narodov“, „imperializmu“ itd. Znanstveniki imajo s svojih akademskih položajev močan vpliv na študente. Na splošno so zaradi enostranske specializacije nerazgledani na drugih popriščih, in zato lahkoverni sanjajo o idealni človeški družbi. Sem spadajo tudi mnogi literati in umetniki. Zato se ni čuditi, če so npr. za „pohod za mir“, ki ga pripravljajo prihodnji mesec v Washingtonu, napovedali sodelovanje pisatelj Arthur Miller, iznajditelj seruma proti paralizni dr. Sabin, predsednik Osrednjega odbora severnoameriških rabinov Jacob Weinstein in druge ameriške univerzitetne, znanstvene, literarne in umetniške osebnosti.

Ni važno, če je ameriška komunistična partija maloštevilna. V kateri državi pa je sploh številna? Še v državah sovjetskega bloka šteje komaj desetino

haja v Indoneziji na podlagi gospodarskih sporazumov med Indonezijo in Kitajsko.

IZ TEDNA V TEDEN

V čilski prestolnici Santiago so krščanski demokrati prejšnji teden dosegli dve zmagi. Na katoliški in državni univerzi so pri volitvah zmagali njihovi študentje. Na katoliški univerzi so dobili 2430 glasov, konservativci pa 1680. Na državni univerzi je za listo krščanskih demokratov glasovalo 5049 študentov, za komuniste 2175, socialiste 1590, konservativce 510 ter za socialdemokrate, t. j. za bivše radikale 857.

V Peruju je vojska zadala komunističnim gverilcem hud udarec. V bojih je bil namreč ubit glavni poveljnik komunističnih gverilcev Luis de la Puente Uceda, z njim pa še sedem drugih visokih komunističnih funkcionarjev.

Kubanski komunistični diktator Castro je nekoliko omejil odhod svojih političnih nasprotnikov s Kube v ZDA. V bodoče s Kube ne bo več puščal fantov, sposobnih za vojaško službo.

Med Moskvo in Pekingom gre ideološki spor naprej. To je priznal sam tajnik sovjetske komunistične stranke Pomonarev, in izjavil, da se mu ni posrečilo s Kitajci zboljšati položaja.

prebivalstva, pa vendar neusmiljeno duši vse ostalo prebivalstvo. Zato je, menimo, predsednik Johnson postal popolnoma pravilno, ko je preko svojega tiskovnega tajnika Billa Moyersa izjavil časnikarjem, da je „presenečen nad možnostjo, da bi nekateri Amerikanci mogli gojiti do svoje domovine čustva, ki niso v skladu z narodnimi interesi in nastopati tako, da ustvarjajo pri naših nasprotnikih napačno sliko o splošnem javnem mnenju v naši državi“.

Povsem pravilno je zapisal tudi vlednevnik „Daily News“: ZDA so v vojni v Južnem Vietnamu. Sovražnik so komunistična gverila in vlada Severnega Vietnama. Vladi ZSSR in Kitajske sta zapleteni v konflikt. Na domači fronti komunisti ščuvajo na umik, pa cifisti in koristna budala pa nasprotujejo našim naporom v Vietnamu. Nemiri in demonstracije, ki se širijo po ZDA, omogočajo komunistični propagandi, da deluje proti nam po vsem svetu in s tem koristijo sovražnikom naše države.

Najodločnejši nastop proti komunistični infiltraciji, kakor ga je napovedal predsednik Johnson preko pravosodnega ministrstva in odločno uničenje že obstoječih žarišč, je edini pravilni korak za nadaljnji nemoten razvoj severnoameriške demokracije.

4. zasedanje II. vat. vesoljnega cerkvenega zbora

Msgr. Felici, glavni tajnik cerkvenega zbora, je na prvem zborovanju 4. zasedanja ob navzočnosti Pavla VI. prebral novi papežev odlok („Motu proprio“) „Z apostolsko zaskrbljenostjo“. S tem dokumentom je papež ustanovil nov organizem v Cerkvi: Zbor škofov. Kratka vsebina novega odloka je bila objavljena v zadnji številki Sv. Slovenije.

Navzoči so sprejeli novi odlok z burnim odobravanjem in ploskanjem. Ko se je navdušenje poleglo, je sv. oče podelil vsem apostolski blagoslov in zapustil zborni dvorani v baziliki sv. Petra.

ZAHVALA IN TROJNI POZDRAV

Po odhodu sv. očeta se je začelo redno delo koncilskih očetov z otvoritvenim govorom dekana kardinalskega zbora, kard. Tisseranta. Kardinal se je v govoru zahvalil papežu za ustanovitev Zbora škofov in pozdravil spet znova zbrane koncilске očete, posebno tiste, ki so se tokrat prvič udeležili cerkvenega zbora (npr. novoposvečeni škofi). Sprejeli so predlog, da se skupno zahvalijo Pavlu VI. za novi odlok, za ustanovitev novega organizma in za važne posledice, ki jih bo to papežovo dejanje povzročilo v korist vesoljne Cerkve.

Kard. Agagianian je pozdravil vse udeležence v imenu moderatorjev (rediteljev, voditeljev razpravljanj) in prosil, da bi upoštevali navodila kard. Tisseranta (izjave naj bodo kratke in ne ponavljane), da se tako pospeši celotno delo.

Presenečenje. Na željo sv. očeta je msgr. Felici prebral tretji pozdrav: telegram carigradskega pravoslavnega patriarha Atenagorosa. Telegram, pisan in prebran v francoščini, se v prevodu glasi: „Ob otvoritvi 4. zasedanja 2. vat. cerkvenega zbora pošiljamo Vaši ljubljeni in častiti Svetosti naše bratske čestitke in želje, da bi mogli srečno in častno zaključiti vsa dela v korist vse Cerkve našega Gospoda Jezusa Kristusa.“

PREDLOG IN OBRAVNAVANJE OSNUTKA O VERSKI SVOBODI

To razpravljanje je bilo eno izmed najboljšežjih, poleg odloka o ekumenizmu in jasno o bogoslužju, ki sta bila pa oba skoraj soglasno sprejeta, medtem ko je bilo pri razgovoru o verski svobodi vidno, da gre za mnogo težje in spornejše vprašanje.

Voditelj razpravljanj je bil kardinal Agagianian, msgr. De Smedt pa je podal zgodovino zadevnega osnutka, predlagane in upoštevanje spremembe ter prebral besedilo tako kot je bilo potem dano koncilskim očetom v obravnavanje. Razgovori o odloku o verski svobodi so trajali od 15. do 21. septembra. Tega dne so bile zadnje in končne volitve o sprejetju odloka. Izid zadnjih volitev je bil naslednji: število glasov: 2.222; „za“: 1.997; „proti“: 224; neveljavni: 1. Izid je bil torej pozitiven in odlok o verski svobodi sprejet.

Sledijo misli nekaterih tistih koncilskih očetov, ki so nam bolj znani, ki so nam bližji bodisi po narodnosti, usodi (npr. kard. Beran) ali splošnem poznanju v svetu. Potem le povzetek odloka o verski svobodi, takšnega kot je bil končno razglašen.

ZNANI GLASOVI O VERSKI SVOBODI

Kard. Slipyi, ukrajinski nadškof

Prihodnja stoletja bodo občudovala resnost, s katero je cerkveni zbor obravnaval vprašanje o verski svobodi. Naloge in delo vsakokratnega koncila odgovarjajo potrebam časa. Danes je ena najbolj bolečih ran prav okrnjenost in zatiranje svobode Cerkve. To bi bilo treba v uvodu bolj poudariti. Besedilo obseja oblasti, ki prepovedujejo in one mogočajo versko vzgojo otrok; a istočasno je treba obsoditi tiste oblasti, ki uvajajo in izvajajo brezbožno vzgojo

otrok. Treba je jasno določiti pravice in meje verske svobode, da se tako zavarujemo pred zlorabljanjem svobode s strani svetnih oblasti v imenu lažne svobode.

Kard. Šeper, zagrebški nadškof

Verska svoboda je nujen pogoj za razširjenje verskega življenja in za spolnitev poslanstva Cerkve v sodobnem svetu. Nemogoče je pričakovati, da bodo danes in jutri vse oblasti priznavale in spoštovale versko svobodo, potrebno pa je ljudem vcepiti čut in zahtevo po verski svobodi, da bodo kljub ogrožanju in nasilju poznali svoje pravice do verske svobode in jih tudi zahtevali. Treba je pojasniti in postriti odstavke, ki namigava na to, da država oz. vlada nima nobene oblasti soditi o veri in izvajati nikakršnega pritiska na vest posameznika. Država ni razsodišče med različnimi verami v državi in verska svoboda ni na noben način dar, ki bi ga država milostno podarila Cerkvi. Besedilo mora strogo obsoditi vsakršno razlikovanje med ljudmi zaradi različnega verskega prepričanja. Državna oblast ne sme zlorabljaati vere v politične namene.

Kard. Beran, praški nadškof (sedaj v Rimu)

Zdi se mi, da katoliška Cerkve v moji domovini zadoščuje za grehe proti verski svobodi, storjene pred stoletji, ko je svetna oblast hotela podpirati katoliško Cerkve, v resnici pa je povzročila sicer skrito, a hudo rano v srcu naroda. To dejstvo, je bilo tudi ena izmed glavnih ovir za verski napredek, ker smo sami dali nasprotnikom orožje v roke, da morejo ob vsaki priložnosti nastopiti proti Cerkvi.

Ta zgled mora biti opozorilo zato, da se na tem cerkvenem zboru z jasnimi in nedvoumnimi trditvami utemelji načelo o verski svobodi in o svobodi vesti.

Zato, da cerkveni zbor dobi čim večjo moralno oporo med svobodnimi narodi in s tem, v kolikor je mogoče tudi čim učinkovitejšo posrejevalno moč v korist zatiranim bratom pod komunizmom, za to svetujem, da Cerkev v celoti ob koncu Odloka o verski svobodi formalno zahteva od vseh vlad:

da dejansko priznajo svobodo vesti in da prenehajo z zatiranjem in kratenjem verske svobode;

da takoj vrnejo svobodo vsem tistim duhovnikom in laikom, ki so že toliko let zaprti in ječah zaradi verskega delovanja;

da tistim škofom in duhovnikom, ki so zunaj domovine, dajo možnost vrnitve k svoji čredi, med svoje vernike — toda pod pogojem popolne svobode;

da zagotove Cerkvi notranjo samostojnost in možnost zveze s Petrovim Sedežem, to predvsem v tistih državah, kjer je Cerkev zaradi krivičnih državnih zakonov podvržena milosti in nemilosti sovražnih državnih oblasti;

da v prejšnjem stavku mišljene države prekinejo s postavljanjem težkih ovir na pot tistih fantov in deklet, ki želijo živeti v duhovniškem ali redovniškem poklicu;

da dovolijo obnove skupnega redovniškega življenja v moških in ženskih redovih nasilno razpuščenih po omenjenih oblasteh;

in končno, da vernikom zagotove dejansko in popolno svobodo za izpovedovanje vere, za javno spoznavanje in razlaganje razodetih resnic in zlasti, da zagotove svobodo verske vzgoje otrok, brez vsiljevanja brezbožnega krivega nauka proti volji staršev.

(Prihodnjič sledi povzetek vsebine Odloka o verski svobodi.)

J. Re.

Ameriški predsednik Johnson, ki je bil operiran na žolču, je že zapustil bolnišnico ter odšel na daljše okrevanje na svojo pristavo v Johnson City. Dejal je, da se počuti dobro, da pa je zelo slab.

ZENA IN NJEN SVET

Anica Kraljeva

Zopet bomo zibali!

Pri mladi družini so pričakovali drugorojenca. Do zdaj se je vsa pozornost sukala okoli Sonjice. Bila je skozi tri leta za mamo in za očka pravi sonček. „Kaj bo pa zdaj?“ je zaskrbelo gospo Miro. „Kako bo Sonjica sprejela brata ali sestrico? Ali ji ne bo hudo?“ Kupila si je vzgojno knjigo in pogledala vanjo, kako naj pravilno ravna. V njej je čitala, da bo nepripravljen otrok, ker ne more razumeti, da imajo starši vse otroke enako radi, ob rojstvu brata ali sestrice zelo trpel. V njem se lahko zbudijo vihar ljubosumnosti: „Zakaj je prišel bratec? Saj sem jaz tukaj!“

Da starši prihranijo tak nenaden pretres pri otrocih, morajo prihod novega člana pripraviti.

Kako in kdaj?

Prihod naj ne napovedujejo pre zgodaj, ker otrok nima čuta za čas. Če je otrok že nekoliko večji (n. pr. 4 leta), bo hotel vedeti, kakšen bo novi bratec in kako pride. Starša naj z otrokom govorita mirno in resno, naj ne napovedujeta spola novorojenčka. Vsako pretiravanje in fantazija povzroči lahko neprijetno zmedo.

Tonček je bil zelo razočaran, ko so mu pokazali majhno stvarco, ki se je neverjetno grdo kremenčila, češ, da je to njegov bratec. Kako je to? Saj mu je očka vendar rekel, da se bo z njim igral! Zakaj je očka tako rekel? — „Dobila boš brata, ki bo ves tvoj, samo tvoj,“ je obljubljala mamica Marjanka. Zdaj ji ga pa noče pustiti niti malo popestovati. Zakaj je torej obljubila?

Marjanka je razočarana nad mamco in jezna na brata, okoli katerega skače mama ves ljubi dan.

Priprava je za otroka važna in zanimiva. Naj le vidi, kako mama pripravlja majčke in plenčke in druge predmete za novorojenčka. Tudi zibelko je pametno postaviti v kot že nekaj časa pred porodom, tako se mali polagoma privadi na spremembo.

Če otrok sprašuje, tudi če se vprašanja ponavljajo, naj starši vedno resno in mirno odgovorjajo.

Gospa Mira je pametno storila, da je nekaj dni pred porodom peljala Sonjico k prijateljici, ki je prav takrat kopala dojenčka. „Bolje, da vsaj enkrat vidi,“ je rekla, „kar bo pozneje gledala vsak dan.“

In slednjič je tudi važno, da se vsi pogovori v družini ne vrtiljo vedno samo okoli pričakovanega dogodka.

Rojstvo prinese v družino veliko veselja in tudi veliko novih problemov.

Triletnemu Markotu ni bilo prav nič všeč, da ga je mama, ki se je ves dan vrtela okoli sestrice, odpravila, ko je silil v naročje. „Saj si že velik“

Odprti grobovi

V samozaložbi je izšla v Buenos Airesu knjiga z naslovom „Odprti grobovi“. Kot njen avtor je naveden Franc Izanec, kar je psevdonim moža, ki se že več let bavi z biranjem dokumentov iz dobe komunistične revolucije na Slovenskem. Knjiga ima 126 strani velikega formata, je okusno opremljena in vsebuje več slik in avtorjevih črtic, ki pojasnjujejo besedilo.

Knjiga spada nedvomno med najboljše protikomunistična dela v zdomstvu. Govori „o morivskih orgijah komunistične stranke v času rdeče revolucije in ob koncu le-te“, kakor pravi avtor v uvodnih pojasnilih. Velika vrednost knjige pa je v tem, da teh komunističnih strahot ne popisuje avtor s svojimi besedami, ampak daje besedo tistim borbem, domobrancem in članom Slovenske narodne vojske, ki so žive pričeh teh strahot, ki se jim je posrečilo rešiti se iz morišč in grobov. Avtor je dolga leta potrpežljivo zbiral izjave, sestavljal s temi pričami zapisnike, zbiral podatke o grobiščih in moriščih protikomunističnih borcev. Del teh dokumentov je sedaj objavil v tej knjigi. Dokumenti so večinoma izjave preprosti naših fantov in mož. Zato je tudi njihova beseda preprosta, pa zato tem bolj odkritosrečna, brez pretiravanja, brez olepšavanja. Ta knjiga bolj obto-

Ali mama ne razume, da bi tudi on rad bil majhen, da bi ga negovala, ujčkala in stiskala k sebi tako kakor Verico?

Ko je nekega dne kopala sestrico v kuhinji in jo prinesla vso dišečo in čisto, da jo položi v sveže pripravljeno zibelko, je kar okamenela: „Ježeš! Markec, otrok neumni!“

„Otrok neumni“ je ležal v umazanem predpasniku in sandalnih pod snežnobelo rjuhico, zaprtih oči je pridno srkal za sestrico pripravljeno mleko.

Ubogi Markec! samo en greh je storil: rad bi bil majhen, da bi ga mama zopet rada imela. „Takemu „iskalcu ljubezni“ je treba vsaj nekaj časa posvetiti posebno zanimanje. Naj pomaga pri majhnih stvarih, da ga lahko pohvalimo. Če hoče, le naj pije iz steklenice, vendar povjmo mu, da on že zna tudi drugače jesti. Počasi bo postal samozavest in ponosen, da zna nekaj, česar bratec še ne zna. Čutil bo pa tudi, kar je zanj najvažnejše, da ga imata očka pa mamica prav tako rada kakor brata.“

Prvo leto že nekam gre. Hujša križa nastopi, ko mali začena izgovarjati prve besede in ko naredi prve korake. Starši se tega uspeha prisrčno veselijo in o tem veliko govorijo. Če v tem času pozabijo na starejšega, bo to globoko občutil. V tem času bo lahko zaradi tega žalosten ali pa bo zganjal neverjetne neumnosti. Vse samo zato, da postanejo starši tudi nanj pozorni. Včasih tudi kazni prenese, da se le zanj zanimajo! Vse to se godi v mlademu srčku seveda le podzavestno. Prihranimo mu to trpljenje in ne pozabimo nanj! Naj ga očka pelje na bližnji vrtič, ali na postajo gledat vlak, — karkoli! Čutil bo, da ga ima očka rad.

Še nekaj nasvetov za večje otroke. Med 7. in 10. letom se v deklici zbudijo do mlajših bratcev čut materinstva. Ne samo, da opozema mater, ampak ima zares občutek prave mamicke.

Tudi v tem je važna prava mera. Nevarnost je v tem, da taka časna mamicca postane preveč ukazovalna.

Psihologi pravijo, da se prav v tem kaže tudi ljubosumnost, ki se podzavestno v mladem srcu pomeša z ljubiznjo. Zato je bolje, če je mogoče, da se tako dekletce igra s svojimi sovrstnicami.

Tudi vsako odgovornost starejših otrok do mlajših, morajo starši nadzorovati in pravilno uravnati. Medsebojna odgovornost lahko otroke družijo, prevelika odgovornost, recimo starejše sestre, je škodljiva. Dekle postane ukazovalen tiran, ali pa žrtve, ki zamudi svoj naraven otroški razvoj. Hudo je, da tudi pozneje ne bo našlo pravega razmerja do bratov in sestra.

žuje komunistični režim kot bi ga obtoževalo strastno in udrihaško napisano delo. Ti dokumenti so najhujša obtožba komunističnega vodstva — Kidriča, Kardelja in zlasti še „krščanskega socialista“ Kocbeka, ki so dajali komunističnim tolpom navodila o mučenju in pobijanju ne samo protikomunističnih borcev, ampak tudi duhovnikov, žena in celo otrok. Morišča in skupni grobovi bodo, dokler bo živel slovenski rod, neme, pa zato nič manj zgovorne pričeh komunističnih strahot na slovenski zemlji.

V knjigi je zbranih 15 dokumentov. Večina teh dokumentov ima tako pretresljivo vsebino, da se mora celo tisti, ki so mu komunistična grozodejstva znana, zgroziti ob branju teh izjav. Prav je, da to knjigo preberejo tisti, ki so komunistično revolucijo doživeli in preživeli; prebere pa naj jo tudi vsa slovenska, v tujini rojena mladina. Prav posebej pa priporočamo branje tistim, ki menijo, da je možno sodelovanje s komunistom oz. komunisti.

Slovenska protikomunistična literatura ni bogata, kar je razumljivo spričoč dejstva, da smo skoraj vsi begunci brez zapiskov, brez dokumentov, odvisni večinoma samo od spominov. Zato moramo biti veseli vsakega dela, ki govori objektivno o tej naši strašni polprete-

Občni zbor društva Zedinjena Slovenija

Letošnji občni zbor društva Zedinjena Slovenija je bil v nedeljo dne 24. oktobra. Pred njim je imel g. dr. Alojzij Starc v Slovenski hiši sv. mašo za žive in mrtve društvene člane.

Občni zbor je začel in ga vodil društveni predsednik g. Božo Fink. V pozdravnem nagovoru je med drugim navajal, „da je letošnje leto v znamenju dvajsetletnice slovenske narodne nesreče in našega zdomstva. V tem letu, ko smo se največ spominjali grobov, ki smo jih pustili doma, in ko smo tako opominjali svetovno javnost na položaj slovenstva pod komunistom, smo pa tudi v vsej skupnosti poživilo delavnost obstoječih ustanov in se povsod pojavljajo težnje posameznikov po vključevanju v dogajanja v skupnosti. Kot so ti pojavi znamenje nove sile, ki jo prinaša zdrava narava našega človeka, pa so včasih tudi leglo težav, ki izhajajo iz idejnih ali značajskih razlik. Zdi se, da smo v dobi brušenja in očiščenja. Išče mo trdnosti notranjih osnov skupnosti, novih oblik narodnega življenja in v bodočnost zazrtih smotrov našega bivanja. To vrenje prinaša včasih trenje, ki boli. A verujemo, da bo iz moralnega trpljenja prišlo očiščenje in razjasnitev. K temu vsi težimo, da se bomo v vedno večji zavesti skupne odgovornosti še trdneje povezovali okoli počel, ki so trajne veljave.“

S to željo izreka pozdrava društva članom, ki niso prisotni, slovenskim skupnostim v notranjosti države, vsem organizacijam in ustanovam in vsem rojakom, posebno tistim, ki živijo s skupnostjo in se zanjo na kakršenkoli način prizadevajo.

Zatem je bilo ugotovljeno, da je navzočih 40 članov, pooblastila je pa poslalo 39 članov. Za zapisničarja je bil izvoljen g. Janko Žebre, za overovatelja zapisnika pa g. Slavimir Batagelj in Tone Urbančič.

Z občnega zbora so bila zatem poslana pozdravna pisma predsedniku republike g. dr. Arturju Illiji, predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo g. dr. Mihi Kreku in buenosaireskemu nadškofu kardinalu g. dr. Caggianu.

Sledila so poročila odbornikov. Tajnik g. Vilko Cuderman je navajal, da ima društvo 1006 članov. V pretekli poslovni dobi jih je umrlo 14, pristopilo pa 32. V teku poslovne dobe je odstopil socialni referent g. Herman Zupan. Njegove posle je prevzel član upravnega sveta g. Ignacij Grohar, na njegovo mesto pa prišel namestnik g. Rudolf Smersu. Od prireditve je omenjal Slovenski dan in spominsko proslavo. Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal blagajnik g. Marjan Loboda, je razvidno, da je društvo imelo v pretekli poslovni dobi \$ 384.053 dohodkov, izdatkov pa \$ 329.370. Prebitek \$ 54.683 je bil razdeljen takole: društveni kapital 9.183, posmrtninski sklad 9.280, socialni sklad 17.573. Med izdatki postavka za posmrtnine dosegla je 109.000. V bilanci društva je pa skupna aktiva predvidena s postavko \$ 596.568. V enaki višini pa tudi skupna pasiva. V poročilu o pojasnilu posameznih postavk je društveni blagajnik navajal, da je v študiju možnost kolektivnega zavarovanja vsega članstva pri Caja Nacional de Ahorro postal. Podal je tudi pregledno poročilo dohodkov in izdat-

kli dobi. Dvakrat veseli pa moramo biti dela, ki je dokumentarno in ima zato znanstveno zgodovinsko vrednost. Avtor obljublja objavo še novih pričevanj in oris novih morišč. Vsi želimo, da bi bila avtorju dana možnost (mnogo je seveda odvisno od tega, kako bodo Slovenci segali po tej knjigi), da čim prej izda nove dokumente.

Prav pa se nam zdi, da dostavimo eno kritično pripombo. Pri objavljenih dokumentih niso objavljena imena pričevalcev, da ne bi kdo (zlasti svoji v domovini) po nepotrebnem trpel. So pa ta imena zapisana v zapisnikih, ki so v arhivu in vsi originalni dokumenti so shranjeni na varnem. To avtorjevo stališče razumemo, toda vrednost knjige se s tem nekoliko zmanjša. Zato priporočamo za v bodoče, da naj se objavijo imena pričevalcev v vseh tistih primerih, ko se ni bati zasledovanj in preganjanj.

Vsem rojakom, posebej pa še vsem protikomunističnim borbem, toplo priporočamo, da si nabavijo in preberejo to delo.

Rudolf Smersu

kov za spominske prireditve za 20-letnico slovenske narodne tragedije. G. Ivan Klemenčič je kot društveni gospodar poročal o inventarju. Povedal je, da se je njegovo število povečalo. Namesto odsotnega socialnega referenta g. Groharja je njegovo poročilo prebral društveni tajnik g. Vilko Cuderman. Navajal je, da je socialni sklad razpolagal z zneskom 103.845 pesov. V 58 primerih je bilo razdeljenih podpor v višini 48.223 pesov. Poročilo mladinskega referata je podal vodja tega referata, podpredsednik g. Aleksander Majhen. Navajal je med drugim, da na področju Vel. Buenos Airesa deluje 15 slovenskih šolskih tečajev, ki jih obiskuje 680 otrok, katere poučuje 40 učiteljic, učiteljev ter katehetov. Letošnje šolske leto se je začelo 7. marca. O delovanju šolskih tečajev bomo še poročali. O delovanju športno-vzgojnega referata je poročala njegova voditeljica g. Marjana Marnova. Poudarjala je, da je ob pregledu delovanja tega referata v pretekli poslovni dobi razveseljiva ugotovitev, da naša odrasla mladina ni zapuščena in da je število tistih, ki z mladino čutijo in katerim je pri srcu verska in narodna vzgoja naših otrok, vedno večja. Zatem je podal pregled delovanja odrasla slovenske mladine po posameznih naseljih na področju Vel. Buenos Airesa. Na njeno poročilo se bomo v Sv. Sloveniji še povrnili. Nazadnje je poročal društveni predsednik g. Božo Fink. Navajal je, da so poročila področnih funkcionarjev in referentov dala prikaz vestnega in požrtvovalnega dela vseh, ki so sprejeli odgovornost za posamezne panoge dela. Omenjal je stike, ki jih je imelo društvo z javnimi oblastmi, povedal, da je minister za pouk in pravosodje odobril spremembo društvenih pravil v tem smislu, da traja poslovna doba društvenih funkcionarjev dve leti, poročal o posredovanju društva, da bi bilo pri izdajanju nove socialne zakonodaje ugodno rešeno pokojninsko vprašanje rojakov, ki zaradi prekrajne delovne dobe po sedanjih predpisih ne morejo doseči pokojnine. Omenjal je dve zasedanji medorganizacijskega sveta. Dalje je poročal o prepisu Slovenskega doma v Berazateguiju na Zedinjeno Slovenijo, glede pristave pa dejal, da tudi v tem poslovnem letu ni veliko napredovala. Trenutno je Zedinjena Slovenija formalni lastnik 423 deležev od celotnega števila 549. Prikazal je tudi delovanje slovenskega srednješolskega tečaja, ki ga obiskuje okoli 50 dijakov in ki ga vodi g. Marko Kremžar. Omenjal je dalje že tradicionalno prireditev slovenski dan, zatem pa prireditve ob 20-letnici pokolja slovenske narodne vojske in našega odhoda v svobodni svet. Te prireditve so bile pripravljene tako, da seznanijo neslovenski svet s trpljenjem slovenskega naroda. V ta namen je bila tudi izdana brošura prof. Alojzija Geržiniča „Eslovenia otra nación sin libertada“ ter je bila razposlana med številne argentinske osebnosti in ustanove, vladi, poslancem, senatorjem, političnim strankam, vsem škofom, uredništvom vseh listov itd.

Podpredsednik društva g. Aleksander Majhen se je društvenemu predsedniku zahvalil za delo, ki ga je opravljal v društvu, zlasti v zvezi s spominskim prireditvami.

V debati o poročilih odbornikov se je med drugim oglasil k besedi g. Emil Cof. Izrazil je svoje nezadovoljstvo nad nekaterimi mesti v Geržiničevi brošuri, kakor tudi pri izvedbi spominske prireditve. Prav tako je po njegovem mnenju škoda, da na sicer lepem letaku, ki je bil nalepljen po mestu, ni bila poudarjena tragedija slovenskega naroda npr. z navedbo slovenskega Katina, t.j. pomora 12.000 slovenskih fantov in mož. Ob taki navedbi bi lepak dosegel še večji učinek kot ga pa je. Da se v bodoče ne bi ponavljali taki nedostatki, predlaga, naj se za take prireditve vedno določi posebni pripravljalni odbor, v katerem naj bodo zastopani predstavniki raznih nazorov in političnih opredelitev. Tudi bi raje videl, da bi za velike prireditve slovenske politične emigracije uporabljali tekste naših pesnikov in pisateljev, ne pa pesnitev Otona Župančiča.

Društveni predsednik g. Božo Fink je v odgovoru g. Cofu navajal, da je Geržiničeva brošura dobila na vpogled

ARGENTINA

Izgređi peronističnih sindikalistov

Zaradi prepovedi peronističnega zborovanja v Buenos Airesu dne 17. oktobra, t. j. na dan peronistične zvestobe, je bila v prvih dneh prejšnjega tedna v poslanski zbornici živahna debata. Justicialistični poslanci so namreč zaradi tega vložili interpelacijo na notranjega ministra. Notranji minister dr. Palmero je zahteval poslancev takoj ugoditi, prišel v parlament ter poslancem povedal razloge za prepoved zborovanja. Navajal je, da je bilo vzdušje takšno, da bi bilo gotovo prišlo do izgređev, med izgređi pa pride lahko do žrtve. Zato je bilo bolje preprečiti to nesrečo, kot pa pozneje objokovati prelivanje krvi.

Odvzem gremialne osebnosti sindikatu za živilsko industrijo je pa imel hujše posledice. Glavna delavska konfederacija je namreč že za prejšnji četrtek odredila stavko vseh sindikatov od 10 popoldne do 2 popoldne. Ob začetku napovedane ure se je delavstvo začelo zbirati na javnih prostorih ter demonstrirati. Povsod je morala nastopiti policija s solzivim plinom ter z avtomobili, s tanki pobarvane vode in brizgalnicami. V mestu San Justu so imeli izgređi mnogo resnejšo obliko. Tam so padli tudi strelci ter je bil ubit delavec Gabriel Musi. Zdravniki so pri raztelesenju delavčevega trupla ugotovili, da je dobil strel od zadaj v hrbet ter da je imela krogla kaliber, kakršnega nimajo naboji, ki jih uporablja policija.

Zaradi dogodkov prejšnji četrtek so poslanci opozicijskih klubov nujno prosili za sprejem pri predsedniku republike dr. Illiji še istega dne. Ta je njihovi želji ugodil ter jih še istega večera sprejel v vladni palači.

Na sprejemu so opozicijski poslanci obsuli predsednika z napadi na njegovo vladno ter na vladno gospodarsko in socialno politiko. Za razmere v državi so delali odgovorno sed. vlado.

Predsednik republike dr. Illija jih je mirno poslušal, nato jim pa po vrsti odgovarjal na napade. Zatrjeval je, da nikdar ni klical vojske na pomoč proti delavcem in je tudi ne bo. Vlada ne beži pred odgovornostjo, toda upoštevat je treba, da so za sedanje stanje v državi krive tudi razmere, dogodki, ki so se v državi dogajali pred to vlado. Navajal je dalje, da niti v enem svojih govorov ni nikogar napadal. Vedno je govoril in prosil, naj bi ljudje živeli v miru, vslogi, naj bi si v svobodi urejali svoje spore, vsa vprašanja. Na vse to vlada ni dobila niti enega priznanja, pač pa ji je Glavna delavska konfederacija napovedala boj in proti njej izdaja letake in brošure v raznih jezikih ter z njimi v inozemstvu napačno prikazuje sedanji položaj v državi. Dr. Illija je končno zatrjeval, da bo vlada šla po začetni poti naprej; da doseže pomirjenje v državi in ustvari boljše življenjske pogoje za vse.

Na sprejemu pri predsedniku je bil tudi notranji minister dr. Palmero, ki je podal tudi poročilo o poteku vseh dogodkov tega dne. Omenjal je tudi smrt delavca Gabriela Musija. Naglašal je, da je omenjeni delavec dobil strel v hrbet in da krogla ni iz policijskega orožja. Frontizijev poslanec dr. Gómez Machado je notranjega ministra vprašal: „Kaj hočete s tem povedati?“ „To,“ je nadaljeval notranji minister dr. Palmero, „da je krogla padla iz vrst manifestantov samih.“

več oseb, ki so dale svoje pripombe. Nato je povedal njihova imena. Ker je bil med njimi tudi Miloš Stare, se je ta priglasi k besedi in povedal, da je rokopis brošure res prebral in dal pripombe, ki pa niso bile upoštene v celoti in tudi ne v nekaterih pomembnih točkah.

Po končani debati je v imenu narodnega odbora g. notar Alojzij Šonc predlagal odobritev društvenega delovanja, nato je bil sprejet predlog društvenega odbora o zvišanju članarine od 40 na 60 pesov. S tem se bo pa od 1. januarja 1966 zvišala tudi posmrtnina od sedanjih 10.000 na 15.000.

S tem je bil občni zbor zaključen, ker se pri slučajnostih ni nihče priglasi k besedi.

♦♦♦♦♦
**NAROČAJTE IN ŠIRITE
 SVOBODNO SLOVENIJO
 PORAVNAJTE NAROČNINO!**
 ♦♦♦♦♦

Novice iz Slovenije

Mariborska revija „Dialogi“ je nedavno objavila o „napačnem odnosu do materinščine“ naslednje ugotovitve:

„...Deformiran odnos do materinščine pa razkrivamo Slovenci včasih na krajih in v situacijah, ko se od nas celo pričakuje, da bomo govorili v svojem jeziku. Človeka je sram, ko poslušna naše predstavnike v raznih državnih institucijah (npr. konferenca mest), kako govorijo „jugoslovanščino“ s karikirano — smešno ljubljansko izgovorjavo... Naši predstavniki se vselej silijo z „jugoslovanščino“ (to ni eden izmed jugoslovanških jezikov, temveč umeten, od Slovencev slabo govorjen srbohrvaški jezik) in s tem včasih so državljanje iz drugih republik naravnost podcenjujejo... Vselej pa ne gre le za podcenjevanje, ampak za pravo podpiranje duševne lenobe sohrvaščanov. Slovenščina je eden izmed jugoslovanških (ustavnih) jezikov in je enakovreden vsem drugim takim jezikom v državi... Slovence to dobro ve in če se vkljub

Zahvala

Ob vrnitvi iz moje štirimesečne poti, se zahvalim za vse molitve, ki ste jih opravili za božji blagoslov.

Obiskal sem v Lemontu grob rajnega škofa dr. Gregorija Rožmana in v imenu vseh zanj pomolil.

Ob začetku 4. zasedanja koncila sem pozdravil vse tri slovenske duhovne pastirje: nadškofa dr. Pogačnika, ter škofa dr. Držičnika in dr. Jenka, prinašam vam njihovo zahvalo in prošnjo.

Udeležil sem se zborovanj slovenskih duhovnikov v Lemontu v Severni Ameriki, v Celovcu za Zahodno Evropo ter sestanka izseljenških slovenskih dušnih pastirjev iz vse Zahodne Evrope

Bil sem na slovenskih dnevih v Torontu in Belgiji ter tam govoril. Obiskal slovenska dušnopastirska središča ter večinoma govoril v Clevelandu, New Yorku, Torontu, Montrealu, Parizu, Trstu, Gorici, Spittalu. Obiskal sem begunska taborišča Spittal v Avstriji ter Servigliano v Italiji.

Udeležil sem se treh mednarodnih prireditvev: Katoliškega izseljenškega kongresa v Švici, zborovanja mednarodne dobrodelne organizacije „Caritas“ v Rimu ter kongresa „Cerkve v tiski“ v Koenigsteinu v Nemčiji.

Rojaki po svetu blagrujejo in občudujejo versko, kulturno in socialno življenje slovenskih izseljencev v Argentini in skoraj zavidajo.

Ob obisku različnih skupin sem mogel videti, kako bi bili mi v Argentini in drugi rojaki po svetu nespametni, če bi zaradi malenkosti kakorkoli trgali medsebojno povezanost in izgubili velik cilj verske in narodne ohranitve ter svobode domovine. To mora biti nam vsem skupna naloga ter najlepše opravilo z medsebojno ljubeznijo.

Izročam po tej poti vsem pozdrave rojakov po svetu in jih priporočam v molitev.

Buenos Aires, 25. okt. 1965.

Anton Orehar, direktor

„Na braniku za sokolske ideale“

je naslov knjižice, katero je napisal ing. Ladislav Bevc. Izšla je v založbi Slovenske pravde v Londonu in obsega 60 strani. Pisec knjige opisuje najprej kako je prišlo do infiltracije komunistov v sokolsko organizacijo v Ljubljani. Prikaže razvoj dogodkov v Sokolu I. na Taboru v Ljubljani in borbe, ki jih je imel v letih 1938 in 1939 z učiteljem Lubejem in sodnikom Rusom ki sta prinašala med sokole komunistično ideologijo. Oba navedena sta pritegnila v komunistično zaroto — kakor označuje pisec njuno delo — še Staneta Vidmarja in Zorana Poliča.

V nadaljnjem opisuje delo tistih sokolov med okupacijo, ki so se upirali komunistični infiltraciji, odklanjali sodelovanje z Osvobodilno fronto ter dali svoje sile na razpolago za osvobodilni boj v nacionalnem smislu. Večina teh je bila tudi v četniškem odredni in jih je doletel tragičen konec septembra 1943.

Ker je bil pisec v sredini dogajanja, ki jih opisuje, ima knjiga značaj dokumentarnega pričevanja in je tako koristna doprinos k osvetlitvi razmer pred II. svetovno vojno in še posebej. V Argentini stane knjiga 100 pesov in jo ima na razpolago Franc Holy, Julián Alvarez 2465, Buenos Aires.

temu na vsakem mestu kar najhitreje odreče materinščino, potem s tem tudi sam kaže, kako malo jo ceni, kako „neporabna“ je, kako je „neracionalna“. Niti moralne, niti praktične pravice nima terjati, da bi ga drugi razumeli. Tako Slovenci sami dajemo potuho lenobi sohrvaščanov, ki res radi nenavadno hitro izjavijo, da slovenščine niti malo ne razumejo.

...Ali ni v našem odnosu do materinščine nekaj slovenske lakajske zakompleksiranosti? V isti sapi dodajmo in si kar priznajmo, da nas je tega izdajalskega odnosa do materinščine sram in segamo po raznih slepilih, da bi se skrili. Pri nas se je deformiran odnos do materinščine že zelo razširil in dobiva včasih tako čudne oblike, da postaja že problem naše narodne avtentičnosti...“

V francoski zbirki „Poetes d'aujourd'hui“ je pri pariški založbi Pierre Seghers izšla 192 strani obsegoča knjiga „Kosovel“. V njej je objavljen obširen esej o Kosovelu, ki ga je napisal Francoz Marc Alyn. Pesmi za to francosko izdajo so določili Cene Vipotnik, Drago šega in Kajetan Kovič, v francosko jih je prevedel Viktor Jesenik, znani prevajalec iz slovenske literature v francoščino. Njegove prevode je pa

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Predavanje g. dr. Debeljaka

Dr. Tine Debeljak, profesor za slavistiko na Inštitutu za sovjeto-logijo katoliške univerze v Buenos Airesu, bo imel 12. novembra ob 19.15 na Facultad de Letras iste univerze (Bartolomé Mitre 2455) v okviru letošnjih proslav pesnika Božanske komedije Dantega Alighierija predavanje: „Dante en las literaturas eslavas“ (Dante v slovanskih literaturah). Na predavanje dr. Tineta Debeljaka že danes opozarjamo in vabimo Slovence, da se ga v čim večjem številu udeležijo.

Osebnosti

† Franc Kovač. Iz domovine je prišlo žalostno sporočilo, da so se v Ljubljani iztekli življenjski dnevi g. Francu Kovaču, apelacijskemu sodniku v pokoj. V njegovo zadnje zemsko bivališče so ga spremili na pokopališče v Štepanji vasi dne 15. oktobra 1965.

Za rajnim žalujemo med nami v Argentini hčerke ga. Tinka por. z g. Božidarjem Finkom, predsednikom Zedinjene Slovenije, ga. Marjana, por. s Slavmirjem Batageljem, članom uredniškega odbora Svobodne Slovenije in gđ. Katica, agilna članica kat. izseljenških organizacij in vneta delavka v slovenskih šolskih tečajih; v domovini pa: pokojnikova vdova ga. Marija, sinovi France, Pavle, Jože z družino; sestra Marija, brat Josip z družino in ostalo sorodstvo. Vsem izrekamo iskreno sožalje in globoko sočutje, rajni pa naj mirno počiva v slovenski zemlji.

† Jerica Pleško. Dne 14. oktobra t. l. je v Ljubljani umrla na posledica težke operacije ga. Jerica Pleško roj. Jamnik. Pokopali so jo dne 16. t. m. na pokopališču na Viču. Do njenega zadnjega zemskega bivališča so jo spremili ne samo sorodniki, ampak tudi številni prijatelji in znanci. Za rajno žalujeta v Argentini njena sinova France in Janez z družinama, v domovini pa njen mož Anton s sinovi Tonetom, ing. Petrom, ing. Stanetom in Pavlom ter hčerka Marijo z družino in Lojzko. Vsem izrekamo iskreno sožalje, rajna pa naj mirno počiva v domači zemlji.

Osnrednja prireditve vseh narodno zavrednih Slovencev Veliškega Buenos Airesa in notranjosti dežele v počastitev slovenskega narodnega praznika 29. oktobra in obletnice naših narodnih voditeljev dr. Janeza Ev. Kreka in dr. Antona Koroška, bo v nedeljo 14. novembra v Slomškovem domu, Ramos Mejía. Pozivamo vse slovenske organizacije in ustanove, da se pridružijo slavju! Dajmo duška svojemu razpoloženju tudi s svojim nastopom: organizirajmo skupna vozila, omnibusse ter čim več narodnih noš! Naj bo naša udeležba na SLOVENSKEM LJUDSKEM TABORU izraz naše hvaležnosti našim požrtvovalnim narodnim vodnikom in mogočna manifestacija ljubezni do svojega naroda!

ADROGUE

Sestanek staršev gojencev škofovega zavoda

Preteklo nedeljo popoldne je vodstvo škofovega zavoda povabilo na sestanek starše sedanjih in bodočih go-

„opill“ in jih prelil v pravo francoščino že omenjeni Marc Alyn. France Dobrovolje in pesnikov brat Stane Kosovel sta za to knjigo pripravila bibliografijo poezij Srečka Kosovele, esejev in člankov o njem.

Umrli so. V Ljubljani: Janko Prezelj, invalid, Vinko Pavčič, Ivanka Paternoster, vdova Karpe roj. Jerman, Mici Čopar, Jože Kosmač, ličar, Mija Oset roj. Slokan, Ana Radič roj. Koči, Mirko Novak, upok., Franček Golež, frančiškanski brat, Milan Lesjak, Ivan Grahek, Pavla Sajovic roj. Jeruc, vdova po vseuč. prof., Lojze Babnik, strojevodja v p., Kati Žitnik roj. Zabukove, ing. Zvonimir Milhofer, Marija Malgaj roj. Kern, Marija Schrott, učiteljica, Ludvik Krevs in Roman Mlakar, obratovodja v Laškem, Jože Starc v Ribnici, Albin Škabin v Tomaju, Jakob Rabuzin, rudar v p. v Zagorju, Elizabeta Lap roj. Mucher v Velenju, Alojz Mehle, rudniški nadzornik v p. v Zagorju, Vinko Potočnik v Zabukovju, Lucija Brezovšek v Logatcu, Eleonora Šverljiga roj. Glazer, vdova biv. znanega zagrebškega bančnika in biv. ministra dr. Stanka Šverljuge ter biv. dvorna dama kraljice Marije na Bledu, Marija Zgajner v Trbovljah, Milan Hrast na Vrhniki, Mara Presker roj. Kunej v Slovenj Gradcu, Andrej Grahli, frizer v Sežani, Anton Jug, upok. v Solkanu, Jože Grmek v Mengšu in Jože Božnik, uslužb. zdravilišča Dobrna.

jencev. Vabljeni so se odzvali v zelo lepem številu.

Sestanek je bil v prostorni učilnici — kar dvorani — v pritličju škofovega zavoda po blagoslovu v zavodski kapelici. Otvoril ga je rektor dr. Gnidovec. Pozdravil je vse starše in se jim zahvalil za tako obilno udeležbo, dokaz, da se zanimajo za vzgojo otrok v zavodu. V nekaj besedah je nakazal stališče zavoda glede discipline in splošnih pogledov na vzgojo. Nato je dal besedo staršem. V razgovoru so se številni starši dotaknili raznih tem in težav. Tudi vzgojitelji so povedali svoja mnenja, ki bi se z nekaj besedami dala takole izraziti: Škofov zavod nudi poleg obvezne šole in pomoči pri študiju tudi vzgojo v verskem in narodnostnem pogledu, zato morajo starši podpreti delo vzgojiteljev. Kajti s tem, da so starši dali otroke v zavod, so tudi sprejeli soodgovornost, da bo zavod vzgajal v takem duhu. Za uspešno delo je torej potrebno, da se starši zanimajo, kako uspeva otrok ne samo v šoli, v katero hodi, ampak tudi v verskem in narodnostnem pogledu.

Razgovor je gotovo dal dobrih sadov, vzgojiteljem v zavodu pa priznanja in novih moči pri težkem delu z mladino. Padla je tudi misel, da bi bili taki sestanki s predstojniki zavoda morbiti ob koncu trimesečij.

Po razgovoru so gojenci pripravili nastop: Zborček je zapel pod vodstvom g. Edija Škulja tri pesmi, zaigrali so nam prizor iz Simičevega Krsta pri Savici in zadnji prizor iz Gogoljevega Revizorja, za nameček pa še nekaj šaljivih prizorov. Vsi nastopajoči so se potrudili in so zelo zadovoljili prisotne, ki so jih nagradili za trud z obilnim ploskanjem.

Starši in svoji so si ogledali tudi razstavo risb gojencev ljudske šole. Po prireditvi sta skrbni zavodski gospodinjici Ivanka in Micka v strežbi gojencev pripravili obiskovalcem nekaj okrepčila. Živahni pogovori med starši, gojenci in vodstvom zavoda so zaključili lepo popoldne.

MORON

Slovenski šolski tečaj Dr. Franceta Prešerna v Moronu je minulo nedeljo 24. t. m. priredil na Pristavi materinsko proslavo za njo pa roditeljski sestanek.

Učenke in učenci tečaja so svojim mamicam pripravili ljubko prireditev, za katero so jih skrbno naučile njihove ge in gđ. učiteljice. Petja, deklamacij in otroških prizorčkov se je zvrstilo pred očmi gledalcev v pestrem programu, v katerem so svoje igralske sposobnosti lahko pokazali skoro vsi šolarji. Za konec so bile vse mamicе deželne rdečih nageljnov, ki so jih dobile iz rok svojih malčkov, ko so se po zaključni pesmi „Kaj bi le ptičica“ razkropili z odra po dvorani k svojim mamicam.

Na roditeljskem sestanku je predaval g. Milan Magister o rasti naše

Razstava slovenskih umetnikov v Washingtonu

Dne 17. oktobra je bila v Washingtonu odprta razstava slovenskih umetnikov, na kateri med drugim razstavljajo akad. kipar France Gorše, ga. Bara Remčeva ter gg. Miro Zupancič, Jože Vodlan in Ivan Bukovec.

Ob slovesni otvoritvi razstave je bilo navzoče številno občinstvo ter več uglednih osebnosti. Med temi zlasti senator Frank Lausche z gospo soprogo. Vsi so si z velikim zanimanjem ter pozornostjo ogledovali razstavljene umetnine ter občudovali ustvarjalno silo slovenskih izseljenških umetnikov.

mladine v slovenstvu. Predavanje je bilo zanimivo ter je povzročilo med navzočimi živahno debato.

Po prireditvi je večina staršev z otroki ostala na Pristavi v prijetnem pomenku ob dobrem prigrizku in pijači do večera.

SAN MIGUEL

Naša slovenska skupnica v San Miguelu še vedno slovensko živi in diha, čeprav se le redkokdaj oglasimo. Že dal časa vodi našo „faro“ g. pater dr. Kukovica. Po srečnem naključju je dobil kapelo, v katero hodimo k sv. maši, v oskrbovanje. Niti poznali nismo drug drugega! Sedaj pa poučuje v našem šolskem tečaju verouk, odkar je odšel od tu g. novomašnik Likozar.

Vsa slovenska skupnost se je konec julija zbrala k ponovitvi nove maše g. Likozarja. Po lepem cerkvenem obredu smo se v šolskem prostoru ob pogrje-nih mizah razvedrili in poveselili ob slovenski pesmi pozno v noč.

Ponovno pa smo se zbrali spet 12. oktobra na materinski proslavi, ki so jo priredili učenci slovenskega tečaja v hiši gostoljubne Kogovškove družine, kjer tečaj gostuje že več let. Razred so za proslavo okrasili trije bivši učenci s slovenskimi znaki in simboli za materinski dan. Ker je med devetimi učenci tečaja le ena deklica, so za proslavo priskočile na pomoč štiriletni deklici Lazarjeva Kristina in Risova Marica ter Koenigova Olga. Prireditve je pričel g. pater Kukovica z nagovorom na naše mame, ki so se proslave udeležile v polnem številu. Sledilo je enajst točk: deklamacije, recitacije, prizorček in nazadnje še petje. Vse točke je povezovala nekdanja učenka Verica Rupnikova. Otroci so se dobro naučili in se potrudili. Le s petjem je šlo nekoliko težje, saj sami dečki radi malo po svoje zaokrožijo. Pa saj jim mame v svoji ljubezni rade odpuste kakšno neubranost.

Po končani prireditvi so naše mamicе pogostile otroke in vse navzoče. Prav veseli smo odšli domov v prijetni zavesti, da tudi v naših otrokih živi slovenska zavest. Seveda imajo naše mamicе mnogo zaslug za to, ker z veseljem skrbje za vcepitev slovenske zavesti v mlada srca in rade pošiljajo otroke v slovenski tečaj, čeprav jih večina njih ni imela sreče, da bi obiskovala slovenske šole.

CARAPACHAY

Pomladanski piknik v Slovenskem domu v Carapachayu je bil v nedeljo 24. oktobra in je zelo lepo uspel. Zjutraj je še nekoliko deževalo in prireditelji so že bili v strahu, kako bo prireditev uspela. Pozneje pa se je nebo razjasnilo in ves čas je bilo krasno pomladansko vreme.

Dopoldne ob 11.30 je v domu daroval sv. mašo g. Jure Rode. Domačini so ob tej priložnosti popolnoma napolnili dvorano. Po sv. maši je bilo skup-

SLOVENCIPOSVETU

Baragov dom v Melbournu ima že pet let življenja in dela za sabo. Za pomembno obletnico se je zbralo v domu precej tistih rojakov, ki jim tje ta dom ob prihodu v Avstralijo nudil zavetje in prvo pomoč, k njim so pa prišle še tudi druge osebnosti. Tako generalni vikar melbournške nadškofije msgr. Clanke s stolbnim dekanom T. Littlom, katoliški imigracijski urad je zastopal njegov direktor Rev. M. Rafter. Prav tako je bil navzoč provincial avstralske frančiškanske province Rev. P. Ambrož Ryan, vladne imigracijske oblasti je pa zastopal šef socialnega imigracijskega oddelka Mr. Frank De Grood.

O tej proslavi je g. p. Bazilij med drugim napisal naslednjo ugotovitev: „Kako hitro je minilo pet let, kar

Vsak teden ena KO PTIČICA SEM PEVALA

Ko ptičica sem pevala,
sem sladke sanje sanjala.
Oh zdaj, oh zdaj, pa nikdar več,
veselje moje preč je, preč.

Cvetela sem ko rožica,
nebeškim žarkom ljubljena.
Oh zdaj, oh zdaj...

Ročice moje miljene
so zale vence spletale.
Oh zdaj, oh zdaj...

Le pod menoj še biva mir,
krog mene pa ga ni nikjer,
srce le tja, le tja želi,
le tja, kjer angel moj leži.

no kosilo. Okoli dveh popoldne se je začela tekma v balinanju med moštvii iz San Martina in Carapachaya. Zmagalo je moštvo iz San Martina.

Kmalu po četrti uri pa se je začel v dvorani kulturni del prireditve. Tajnik g. Edi Škulj je prisrčno pozdravil vse navzoče zlasti zastopnike domov, opozoril poslušavce na novo pridobitev doma — na oder, s pomočjo katerega bomo mogoče v domu pripraviti še več kulturnega življenja. Dalje se je govornik zahvalil vsem tistim delavim in ostalim članom, na katerih sloni vsa teža domovega delovanja. Sledil je pester spored: Vera Žnidarjeva je deklamirala „Čez noč, čez noč“, Meta Senovršnikova „Pomladno budnico“, Marija Korošičeva pa „Mladič iz gnezda padel“. Zelo je ugajal folklorni ples „Židana marala“, ki so ga v narodnih nošah odplesali članice SDO in člani SFZ. Mladenke SDO pa so pokazale „Kolo rajanja“. Harmonikarji iz San Martina in Carapachaya so pod vodstvom g. Jenka krepko zaigrali nekaj pesmi. Brata Šenk sta zapela zabaven kuplet, ki ga je pripravil g. Tršan. Nato je nastopil Slov. pevski zbor iz San Martina pod vodstvom g. Vinka Klemenčiča in odlično odpel pet pesmi, pri katerih sta se kot solista odlikovala gospa Marija Marinček in g. Viktor Jenko. Zadnjo točko je pripravil šolski tečaj: zborna deklamacija „Pesem o dežju“, ki jo je pripravil g. Aleksander Piric in je bila zelo lepo in živo podana. Omeniti moramo, da je vse deklamatorje in Kolo rajanja pripravila gđ. Ika Homan.

Kulturnemu delu prireditve in poznejši veselici, pri kateri je sodeloval Moulin Rouge, je prisostvovalo res lepo število rojakov, ki so prihiteli z raznih strani Velikega Buenos Airesa.

KOROŠKA

Koncert za turiste v Ločah

V Ločah ob Baškem jezeru so pred leti zgradili kulturni dom, v katerem loški tujsko-prometni urad prireja razne nemške pa tudi slovenske prireditve namenjene letoviščarjem. Seveda so nekaterim slovenske prireditve v domu trn v peti ter so tudi letos trgali lepake, ki so v nemščini letoviščarje vabili na koncert slovenske pesmi. Toda kljub temu so letoviščarji 22. avgusta zasedli prostore v domu do zadnjega kotička. Prireditve so prevzeli Rožanski fantje, ki so povabili še pevski zbor Gallus iz Celovca ter tamburaše iz št. Janža in Sveč.

Pred začetkom je Hanzi Oman predstavil vse nastopajoče občinstvu; pove-zavo med posameznimi točkami pa je pripravil in povedal Hori Poertsch. Gostje so z velikim zanimanjem sprejeli nastop tamburašev ter so nato od točke do točke bolj ploskali nastopajočim, prav poseben aplavz pa so doživele Vodopivčeve „Žabe“, ki so jih zapeli Rožanski fantje.

PO SPORTNEM SVETU

Na evropskem veslaškem prvenstvu v Duisburgu je blejski osmerek s krmarjem zasedel 4. mesto. Prvenstvo je osvojil nemški osmerek, drugo sovjetski, tretje pa ameriški osmerek, ki je bil na Olimpiadi prvak. Blejski osmerek je za ameriškim zaostal samo 19 sekund. Četrti mesto so Jugoslavlani zasedli v četvercu s krmarjem, šesto v dvojcu s krmarjem ter v skifu, niso se pa uvrstili v finale v dvojcu brez krmarja.

Nogometno prvenstvo v Jugoslaviji se je pričelo 15. avgusta. Prva liga ima samo 13 klubov, čeprav je prvi dve kolu odigralo še 16 klubov. Hajduk, Trešnjevka in Željezničar iz Sarajeva so bili namreč zaradi kupovanja točk v prejšnjem prvenstvu kazensko prestavljeni v drugo ligo. Ljubljanska Olimpija, ki je letos prišla v prvo ligo, je v prvem kolu premagala mostarski Velež s 3:0, v drugem kolu pa je izgubila z istim rezultatom z Željezničarjem. To tekmo so potem anulirali. Olimpija je bila v tretjem kolu prosta, ker bi morala igrati s Hajdukom.

V drugi ligi sta letos samo dva kluba iz Slovenije. Olimpija je prešla v prvo ligo, iz lige pa je izpadel celjski Kladiivar. Ostal je v drugi ligi Maribor, nov predstavnik Slovenije pa je ljubljanski Slovan. Maribor je precej padel v kakovosti, Slovan pa se bo moral precej izboljšati, da se bo mogel odbržati v ligi. V prvih treh kolu je Slovan dobil le eno točko, prejel pa 7 golov, zabil pa nobenega. V drugi ligi bo s prihodom treh izobčencev 21 klubov; tako bo torej precej možnosti za obstanek.

Vestnik SFZ

V nedeljo 7. novembra prirejajo naše mladinske organizacije XIII. Mladinski dan. Vabimo in pozivamo vse rojake, posebno še mladino, da se ga udeležijo, saj je praznik naše mladine, ki se kljub temu, da se je rodila v tej gostoljubni deželi, smatra za slovensko. To dokazujejo številne mladinske prireditve, na katere pohitimo vedno polnoštevilno.

Poleg raznih iger in zabav, se na teh prireditvah spoznavamo med seboj, izmenjujemo ideje in načrte za bodočnost. Naša slovenska beseda in pesem zvenita in donita povsod, in z njima naše upanje in hrepenenje.

Letos, ob 20-letnici našega zdomstva, se še bolj trudimo in pokažimo, da v kljub dolgi dobi, slovenska mladina še vedno živi, in da so ideali naših staršev sveti tudi nam. Ko bomo zapeli našo novo mladinsko himno, bo naša slovenska zavest imela še trdnejšo pod-

Ponesrečen ameriški vesoljski poizkus

Minuli ponedeljek se je Amerikancem ponesrečil vesoljski poskus s kabino Geminis 6. Pripravili so vesoljsko snidenje med satelitom Agena in kabino Geminis 6, poskus, ki ga smatrajo za nujnega pred poskusom odleta kozmonavtov na Luno.

Raketa je dvignila satelit Agena povsem normalno v višine, toda tam so motorji začeli slabo delovati ter je prišlo, kakor so ugotovili na radarju, do eksplozije. Našteli so najmanj pet delov rakete, ki so padali v Atlantik. Zaradi neuspeha s satelitom so takoj odpovedali odlet kozmonavtov Walterja Shirre in Thomasa Stafforda ter ves poskus preložili na prihodnje leto. Poročajo, da bodo potrebovali najmanj dve meseca, da bodo znova sestavili raketo Ageno s satelitom.

Geminis 6 bi bil predvidoma v vesolju 24 ur, podaljšali pa bi polet na 48, če v enem dnevu kozmonavta ne bi mogla izvršiti vseh poskusov, ki so jih imeli v načrtu. V četrtem krogu bi se morala kabina Geminis 6 približati satelitu Ageni, se z njim sklopiti in nato spet izklopiti. Ta poskus bi moral kozmonavta izvesti nato še trikrat. Dve priklopljenji in izklopljenji bi se izvršili podnevi, dve pa ponoči. Kozmonavta bi morala tudi fotografirati novo odkriti komet Ikeya-Seki, opazovati žarek Laser, napraviti več fotografij Zemlje in neba itd. Še pred izvedbo poskusa, ki je sedaj preložen na prihodnje leto, so dvomili, da bi mogla kozmonavta uspešno izvršiti vse naloge, ki so jima bile določene, v 24 urah ter je bilo zato vse pripravljeno za najmanj dvodnevni polet.

Kozmonavta Frank Borman in James Lovell pa se že pripravljata za polet z Geminis 7. Ta poskus so imeli v načrtu za december, pa so ga sedaj preložili na november.

Sovjetom se doslej ni posrečilo odn. še niso poskušali izvesti sklopljenje satelita s kabino v vesolju. Na vprašanje, če bodo imeli sedaj prednost pred Amerikanci, je eden od šefov vesoljskih poletov na Cap Kennedy odgovoril: „Jasno je, da imajo sedaj večjo možnost, kakor so jo imeli doslej.“

lago. Naj torej ne bo slovenskega dekleta in fanta, ki ne bi z nami skupno zaklical in zapel: Slovenec sem in bom!

OBVESTILA

Molitve na praznik Vseh svetnikov. V ponedeljek, 1. novembra, na praznik Vseh svetnikov, bodo v Slovenski hiši na Ramón Falcón 4158, Capital, sledeče pobožnosti: 9.30 sv. maša kot vsako nedeljo, 18.30 trije deli sv. rožnega venca — nato sv. maša in končno pred spomenikom naših junakov molitve Reši me.

Slovenski dom v San Martinu bo imel v nedeljo, 12. decembra svoj redni informativni sestanek z važnim dnevnim redom. V nedeljo, 5. decembra bo pa v domu miklavževanje.

V nedeljo, 14. novembra, predzadnje pobinkočno nedeljo, bo v Slovenski vasi tradicionalno žegnanje ob obletnici blagoslovitve cerkve Marije Kraljice. Popoldne bo cerkvena slovesnost, popoldne pa družabna prireditev. Podroben spored bomo še objavili.

V Slovenskem domu v Carapachayu bo proslava slovenskega narodnega praznika v soboto 6. novembra ob 20. O graditelju slovenske svobode dr. Korošcu bo govoril g. Joško Krošelj. Vabljeni roaki in rojakinje iz Carapachaya in okolice.

V Našem domu v San Justu bo v soboto 30. oktobra ob pol 9 zvečer pod milim nebom zanimivo predavanje g. Janka Hafnerja: Človek v vsemirju.

Rojaki iz Loške doline! Dne 7. novembra 1965 bo ob 15 prijateljski sestanek v gostilni „Mirija“, Alavara 350, Ramos Mejía. Predmet razgovora bo socialna pomoč potrebnim v domovini. Prosimo vse rojake iz Loške doline, da se sestanka zanesljivo udeležijo in obvestijo tudi tiste, ki tega obvestila ne bi brali.

Prvi srednješolski izlet bo v soboto 13. novembra, na praznik sv. Stanislava Kostke, nekdanjega škofjevega zavodov, v Škofov zavod v Adrogué. Vsi učenci srednješolskega tečaja Ravnatelj Marka Bajuka iskreno vabljeno! — Odhod iz Slovenske hiše ob 9 s skupnim avtobusom. Ob 10 bo sv. maša, zatem dva kratka referata, skupen „asado“, popoldne pa družabne igre. Pred odhodom nam bo govoril g. msgr. Orehar o svojem obisku v Evropi. Izlet bo ob vsakem vremenu.

Hvaležno bomo sprejemali vse vrste peciva za Slovenski ljudski tabor 14. novembra. Prosimo, da ga oddate že v soboto 13. nov. ali na dan prireditve v Slomškovem domu. Pripravljalni odbor. Vse rojake, ki imajo narodne noše, vabimo, da se dne 14. novembra udeležijo prireditve v našem lepem narodnem oblačilu. Zbiranje za preobleko ob 9 v Slomškovem domu.

Za predstavo T. S. Eliotove tragedije „UMOR V KATEDRALI“, ki jo bodo članice in člani Slovenskega katoliškega akademskega društva v režiji Nikolaja Jeločnika uprizorili v soboto 30. oktobra ob 21, v nedeljo 31. ob 20, in v ponedeljek 1. novembra ob 20 v dvorani Slovenske hiše, vabimo, da si vstopnice po 150 pesov oskrbite v predprodaji v Dušnopastirski pisarni na Ramón Falcón 4158, ker bo pri vsaki predstavi le omejeno število sedežev. Balkon bo tokrat zaprt. Dijaki slovenske gimnazije na Ramón Falconu pa gojenci Rožmanovega zavoda v Adrogué imajo pravico do vstopnic po znižani ceni 50 pesov. Opozorjamo, da se bodo vse predstave začele točno ob napovedani uri, da po začetku ne bo dovoljen vstop, in da med predstavo ni odmora.

Za varno naložbo denarja za ugodna posojila

vam je na razpolago

SLOVENSKA HRANILNICA z. z. o. z.

(C. C. „S. L. O. G. A.“ Ltda.)

Bartolomé Mitre 97 in Moreno, Ramos Mejía
T. E. 658-6574

Uradne ure: ob torkih od 18—20
ob sobotah od 16—20

XIII. MLADINSKI DAN

7. NOVEMBRA 1965 NA PRISTAVI V MORONU

Spored:

- 11.00 ● zborna mladinska sv. maša
- skupno kosilo
- 15.30 ● dviganje zastav in uvodni govor
- razdelitev pokalov
- nastop naraščajnic in mladenk
- nastop članic SDO iz Ramos Mejía
- nastop naraščajnikov in mladcev
- nastop članic SDO
- tekma v odbojki reprezentance SFZ

Prijetno razvedrilo ob solidni postrežbi

Mladina: dekleta in fantje ter otroci, starši in prijatelji mladine lepo vabljeni!

Predzadnja pobinkočna nedelja — 14. novembra 1965

ŽEGNANJE V SLOVENSKI VASI

ob 6. obletnici blagoslovitve cerkve Marije Kraljice

Celodnevna prireditev, katere spored bomo objavili v prihodnji številki. Rojaki — prijatelji Slovenske vasi topla vabljeni!

XII. kulturni večer SKA bo v soboto 6. nov. ob 19 pri Bulrichu, Sarandí 41, Capital. Predaval bo vseuč. prof. g. dr. Filip Zakelj o pok. škofu dr. Gregoriju Rožmanu.

Vsi bivši tranijski fantje in možje lepo vabljeni, da se udeležijo sv. maše za pok. Janeza Obranek, člana naše skupnosti, v nedeljo 14. nov. v Slov. domu v Carapachayu ob 12.30. Nato bo skupno kosilo in godovanje g. Skvarče.

Gospe in dekleta! SFZ in SDO vas lepo naprošata za pecivo za Mladinski dan 7. novembra na Pristavi.

SDO! — Skupni vaji za nastop na Mladinskem dnevu bosta 30. oktobra ob 15 na Pristavi in 6. novembra v Slovenski hiši ob 15. Ti vaji sta odločilni! Torej je obvezna navzočnost vseh nastopajočih.

Skupna vaja naraščajnikov iz Vel. Buenos Airesa bo v nedeljo 30. oktobra ob 9 v Slomškovem domu.

Četrta otroška kolonija v cordobskih gorah. Odhod z vlakom 26. dec. zvečer, povratek pa 11. jan. zjutraj. Vsa oskrba (s štirikratno hrano) dnevno bo 250 pesov. Celotno letovanje z vožnjo idr. stroški bo stalo 5.000 pesov. Prijave se sprejemajo v društveni pisarni Zedinjene Slovenije še do 15. novembra, ker je še nekaj mest na razpolago. K prijavi je treba priložiti 1.000 pesov.

Vaja za nastop mladenk in naraščajnic bo v soboto 6. nov. od 18 do 20 v Slovenski hiši.

Družabna pravda opozarja vse rojake na važni socialni papeški okrožnici „Mat in učiteljica“ ter „Mir na zemlji“ ter na brošuro „Dr. Janez E. Krek“, ki jo je D. P. letos izdala kot dvojno številko svojega glasila. Vse te publikacije se za nizko ceno dobe v Dušnopastirski pisarni in pri odbornikih D. P.

Iščem dobro

krojaško pomočnico

Delo dobi lahko tudi na dom

Ponudbe na:

T. E. 701-9776

Slovenski dom v San Martinu

bo imel

MARTINOVANJE

v soboto 13. novembra zvečer

z martinovo gosjo, ocvrtimi in pečenimi piščanci in drugimi dobrotami

Dekliški krožek — Fantovski odsek iz

Carapachaya vabita na

I. Mladinski kulturno-družabni večer

v soboto

13. novembra od 19. ure dalje
Prijatelji mladine vabljeni!

Dr. FRANC KNAVS

ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital

T. E. 35-2271

Uradne ure 17—20

Na telefonu tudi dopoldne

JAVNI NOTAR

Francisco Raúl Caseante

Escribano Público

Pta. baja, of. 2

Cangallo 1642 Buenos Aires

T. E. 35-8827

V Našem domu v San Justu bo v soboto 30. oktobra ob pol 9 zvečer pod milim nebom zanimivo predavanje g. Janka Hafnerja:

ČLOVEK V VSEMIRJU

V nedeljo 14. NOVEMBRA bo vsa narodno zavedna slovenska skupnost Velikega Buenos Airesa in notranjosti dežele slovensko proslavila narodni praznik 29. oktobra, stoletnico rojstva dr. Janeza Ev. Kreka in petindvajsetletnico smrti dr. Antona Korošca. — Celodnevno slavje bo na vrtu Slomškovega doma, Castelli 28, Ramos Mejía

Spored:

Ob 9.00 zbiranje narodnih noš, slov. skavtov, šolske mladine, zastopnikov organizacij idr.

Ob 10.00 dviganje zastav med zvoki argentinske in slovenske himne

Ob 10.15 SVETA MAŠA s cerkvenim nagovorom preč. prelata Franceta Novaka

Ob 11.00 POLAGANJE IN BLAGOSLOVITEV TEMELJNEGA KAMNA SLOMŠKOVEGA DOMA

Ob 12.00 KOSILO

Ob 14.30 NAPOVED POPOLDANSKEGA PROGRAMA, pri katerem bodo sodelovali: Slovenski pevski zbor „Gallus“, gojenci slovenske harmonikarske šole iz San Martina in Carapachaya, šolski tečaj Dr. Franceta Prešerna iz Castelarja in otroška folklorna skupina Slomškovega doma; Vmes kratki SLAVNOSTNI GOVORI o dr. Kreku, dr. Korošču in 29. oktobru. Govorili bodo gospodje: dr. Vinko Brumen, Ruda Jurčec, Miloš Stare.

Po popoldanskem programu prilika za družabnost do večera.

Ob 20.00 Nadaljevanje prikazovanja slavni dogodkov iz slovenske zgodovine — prikaz podobe: KMEČKI UPORI (besedilo prof. dr. Tine Debeljak)

Ker je celotna prireditev zvezana z velikimi stroški se priporočamo za prostovoljne prispevke.

Pripravljalni odbor

Mirno in tiho se je v domovini poslovil od nas in odšel v lepše življenje vzorni družinski oče

Franc Kovač

apelacijski sodnik v pokoju

K počitku so ga spremili v petek, 15. t. m. na pokopališče v Štepanji vasi z mašo zadušnico.

Za pokoj dragega pokojnika se bo darovala maša v kapeli Slovenske hiše dne 3. novembra ob 19.30.

Žalujoča žena Marija, hčerke: Valentina por. Fink, Marija por. Batagelj z družinama, Katarina, sinovi: France, Pavle, Jože z družino, sestra Marija, brat Josip z družino in ostalo sorodstvo

Buenos Aires — Ljubljana

Vdani v božjo voljo sporočamo, da je v Ljubljani umrla, prevadena s sv. zakramenti, naša ljuba mama

Jerica Pleško roj. Jamnik

Po težki operaciji je dne 14. oktobra t. l. prenehala biti njeno plemenito srce.

Pokopana je bila 16. oktobra na pokopališču na Viču ob veliki udeležbi številnega sorodstva, prijateljev in znancev.

Prosimo Boga, da bi jo za njeno vzorno krščansko življenje bogato poplačal.

Za njo žalujejo

V domovini: mož Anton, sinovi Tone, ing. Peter, ing. Stane, Pavel z družinami, hčerki Marija z družino in Lojzka

V Argentini: sinova France in Janez z družinama

Ljubljana — Mirje — Buenos Aires